

Veelbelovende economiestudent uit Bunschoten komt om bij verkeersongeval

Het trieste einde van Gerrit van Goor (1906-1935) - (1)

Een kleine honderd jaar geleden werd de Bunschoter jongeling Gerrit van Goor in staat gesteld om door te studeren in de economie. Dat was toen in ons dorp uniek. Het betrof de veertien jaar oudere broer van Geertje Koelewijn-van Goor (1920-2020)*), en hij volgde wat we nu zouden noemen de Erasmus-universiteit in Rotterdam. En dit terwijl zijn vader maar een eenvoudige loonarbeider annex vrachtrijder was, die woonde in een huisje aan het Stadsspuis. Dus iemand uit de zogeheten lagere stand. In een dergelijk milieu was doorleren eigenlijk 'ongehoord'.

*Gerrit van Goor**), student economie aan de Nederlandsche Handelshogeschool, de voorloper van de tegenwoordige Erasmus-universiteit. Hij was de oudste zoon van Jan van Goor (1879-1966) en Annetje Malestein (1881-1968).*

Geertje hechte bijzonder aan haar oudste broer. De liefde was wederzijds. In haar verhaal schetst ze bijvoorbeeld hoe blij ze was toen ze van hem geld kreeg om een kinderserviesje te kopen. Dat serviesje lag een paar honderd meter verderop te pronken in een etalage aan de Molenstraat. Geertje:

'In een huis ten zuiden van de molen zat Katrien van Twillert-Nel met een kruidenierswinkeltje. Haar man was molenaar, dus ze hadden in feite een dubbel inkomen. Bovendien hield Katrien kostgangers. Meester Korthals, onderwijzer op de K. van Amerongenschool, is er jaren in de kost geweest.

Met het oog op Sinterklaas had ze haar winkelruit altijd versierd met 'sukkerbeesten', chocoladeletters en chocolade wiegjes, en kikkers en muisjes. Ze was al wat moderner dan andere middenstanders, omdat ze ook blokken- en bouwdozen had staan, een miniatuurspeelgoedwinkeltje en een kinderserviesje. Wat had ik me daar een zin in, in dat serviesje!

Ik kwam thuis en zei tegen moeder: "Zó'n mooi serviesje, daar bij Katrien, en zelfs met een klein spirituslichtje erbij." Ik was er weg van. Moeder zei: "Daar hoeft je helemaal niet over te dromen, want dat is veel te duur." Ik denk dat het 2,75 gulden kostte, dus ruim een euro. Maar dat was me toen een geld!

Cadeautjes voor 'zus'

We hadden gezegd een 'lang gczin'. Van de vier grote broers boven me was Gerrit (geb. 1906) weliswaar de oudste, maar ik had een zeer goede verstandhouding met hem. Voor hem moest ik altijd een pakje sigaretten halen, ook bij Katrien, van het merk 'Miss Blanche'. Ik bleef maar zanken over dat 'vervelende' serviesje natuurlijk. Zodanig dat, toen ik weer sigaretten voor hem ging halen, hij vroeg: "Zeg zus, staat dat serviesje er nog?" Ik zei: "Ja, dat staat er nog. Het is nog niet verkocht." "Dan

Het kinderserviesje met een heuse spiritusbrander, geschenk van haar grote broer, heeft Geertje Koelewijn-van Goor haar leven lang gekoesterd.

danks al dat spelen is er slechts één oortje van afgebroken. En weet je wat ik ook van hem heb gekregen? Een mooie poppenwagen.'

Of Gerrit dan een (bij)baan had en geld verdiende? Nee, hij was sinds 1925 student in Rotterdam aan de Nederlandsche Handelshogeschool. Tegenwoordig zouden ze zeggen: de Erasmusuniversiteit. Vaak stuurde hij vanuit de havenstad brieven naar het Bunschoter thuisfront. Geertje: 'Zo tegen m'n verjaardag op 7 mei schreef hij zoiets als: Zus, je bent jarig. Je denkt zeker: ik krijg geen cadeautje van Gerrit, maar als ik thuiskom dan krijg je wat. Zodoende kreeg ik die poppenwagen.

Hoe een arme student dat kon betalen? Dat heb ik later aan broer Wus (Wulphert, 1915-2008) nagevraagd, want er was bij ons thuis 'heel gien geld'. Wus vertelde dat Gerrit een buitengewoon begaafd kind was, dat al op de lagere school opviel. Meester Sjaardema zei: "Die jongen moet je laten studeren." Eerst ging hij naar Amersfoort, naar een hbs of zoiets. Maar daarna?

Toen kreeg hij van de staat een studiebeurs. Echter, waar moest hij onderdak krijgen? Nu was Gerrit een goede kennis van gemeentesecretaris Willem Los (1891-1968), die in de Oosterstraat ('de Punt') woonde. Met hem ging hij vaak schaken. Zo kwam hij via via ook in contact met burgemeester P. Besselaar, die een broer in Rotterdam had wonen. Een welgestelde broer, zonder kinderen. En daar kon Gerrit 'op kamers'.

De zoon van gemeentesecretaris Los, ook een Willem (1920-2006), herinnert zich het volgende over Gerrits rekenkundige inzichten (*interview met Arie ter Beek in 'de Bunschoter', 14 september 2007*): 'Mijn vader had de leiding over een soort van knapenvereniging. Daar was Gerrit van Goor lid van en mijn vader bemerkte bij hem een groot talent. Hij stelde vragen die getuigden van een uitzonderlijk verstand. Toen hij hem bij ons thuis eens nader 'bekeek', bleek hij zonder moeite vermenigvuldigingen van drie cijfers snel uit het hoofd te kunnen oplossen, zelfs sneller dan mijn vader dit op papier deed. Meester Sjaardema

moet jij het maar gaan halen, want dan krijg je het van mij."

Ik ben nog nooit zó hard naar Katrien gerend. Want stel je voor dat het net verkocht zou zijn. Maar het was er nog. Ik heb er erg vaak mee gespeeld, samen met m'n vriendinnetje. Die kopjes en schoteltjes waren toen heel bijzonder, ook vanwege dat spiritusbrandertje. Elf of twaalf jaar was ik toen, maar ik ben er eigenlijk nog steeds wijs mee en het staat het bij me op tafel. On-